

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(92) 148 def.

Brussel, 5 mei 1992

Voorstel voor een

VERORDENING (EEG) VAN DE RAAD

met betrekking tot de identificatie
en de registratie van dieren

(door de Commissie ingediend)

TOELICHTING

Op 26 juni 1990⁽¹⁾ heeft de Raad Richtlijn 90/425/EEG inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en produkten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt vastgesteld.

In artikel 3, lid 1, sub c), van deze richtlijn is bepaald dat voor het intracommunautaire handelsverkeer bestemde dieren enerzijds overeenkomstig de vereisten van de communautaire voorschriften moeten zijn geïdentificeerd en anderzijds moeten zijn geregistreerd zodat het bedrijf, het centrum of de instelling van oorsprong of van tijdelijk verblijf is terug te vinden, en dat de identificatie- en registratiesystemen vóór 1 januari 1993 van toepassing moeten worden verklaard op het verkeer van dieren binnen het grondgebied van elke Lid-Staat.

Het beheer van de communautaire steunregelingen, met name voor de rundveefokkerij, moet kunnen worden gebaseerd op een identificatie- en registratieregeling die in de gehele Gemeenschap van toepassing is en die overall aan dezelfde minimeisen voldoet. In de nabije toekomst zal het nog belangrijker worden dat aan die eisen wordt voldaan, met name in verband met de hervorming van het GLB en de te verwachten consequenties van de situatie na 1992. Uit pragmatisch oogpunt moeten de dieren zowel om veterinaire als om commerciële redenen kunnen worden geïdentificeerd en opgespoord.

De voorgestelde verordening voorziet in minimumvoorschriften, wat betekent dat de Lid-Staten bijkomende voorschriften kunnen vaststellen.

De voorgestelde maatregelen hebben ten doel ervoor te zorgen dat alle verplaatsingen van dieren snel en doeltreffend kunnen worden nagetrokken.

Daartoe moeten de dieren worden geïdentificeerd door middel van een merkteken en bij elke verplaatsing vergezeld gaan van een document.

(1) PB nr. L 224 van 18.08.1990, blz. 29.

Voor de toepassing van deze verordening wordt een dier gedefinieerd als een op een bedrijf gehouden rund, schaap, geit, varken of gekweekt hert.

Het merkteken moet een alfanumerieke code bevatten, aan de hand waarvan het bedrijf wordt geïdentificeerd. Voor runderen moet bovendien elk individueel dier aan de hand van de alfanumerieke code kunnen worden geïdentificeerd.

De bevoegde autoriteit kan uitzonderingen toestaan op de voorschriften inzake merktekens en documenten, wanneer dieren rechtstreeks van een landbouwbedrijf naar een slachthuis worden gevoerd, maar die dieren moeten in elk geval op zodanige wijze worden geïdentificeerd dat het landbouwbedrijf van oorsprong kan worden angetrokken.

De eisen inzake merkteken en document worden vastgesteld in een bijlage.

Om de doeltreffendheid van de controleregeling te garanderen moeten de eigenaars of houders van bedrijven voor alle dieren op hun bedrijf een register bijhouden en moeten alle personen die betrokken zijn bij de handel in dieren een register bijhouden inzake hun handelstransacties. De bevoegde autoriteit heeft op haar verzoek recht op inzage van deze boekhouding.

Voorzien wordt in een snelle en doeltreffende uitwisseling van informatie tussen de Lid-Statens.

Voorstel voor een

VERORDENING (EEG) VAN DE RAAD

met betrekking tot de identificatie
en de registratie van dieren

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,
inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat in artikel 3, lid 1, onder c), van Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en produkten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn (EEG) 91/496/EEG⁽²⁾ is bepaald dat voor het intracommunautaire handelsverkeer bestemde dieren enerzijds overeenkomstig de vereisten van de communautaire voorschriften moeten zijn geïdentificeerd en anderzijds moeten zijn geregistreerd zodat het bedrijf, het centrum of de instelling van oorsprong of van tijdelijk verblijf is terug te vinden, en dat deze identificatie- en registratiesystemen vóór 1 januari 1993 van toepassing moeten worden verklaard op het verkeer van dieren binnen het grondgebied van elke Lid-Staat;

(1) PB nr. L 224 van 18.8.1990, blz. 29.

(2) PB nr. L 268 van 24.9.1991, blz. 56.

Overwegende dat in artikel 14 van Richtlijn 91/496/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht en tot wijziging van de Richtlijnen 89/662/EEG, 90/425/EEG en 90/675/EEG is bepaald dat voor dieren die uit derde landen in de Gemeenschap worden binnengebracht, met uitzondering van slachtdieren en geregistreerde paardachtigen, de in artikel 3, lid 1, onder c), van Richtlijn 90/425/EEG bedoelde identificatie en registratie moeten worden uitgevoerd op de plaats van bestemming van de dieren;

Overwegende dat voor het beheer van bepaalde communautaire steunregelingen in de landbouwsector bepaalde soorten dieren individueel moeten worden geïdentificeerd; dat het identificatie- en registratiesysteem derhalve afgestemd moet zijn op de toepassing van die maatregelen en de controle daarop;

Overwegende dat met het oog op de correcte toepassing van deze verordening moet worden voorzien in een snelle en efficiënte uitwisseling van informatie tussen de Lid-Staten; dat communautaire voorschriften terzake zijn vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 1468/81 van de Raad van 19 mei 1981 betreffende wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de Lid-Staten en samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie, met het oog op de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 945/87 van de Raad⁽⁴⁾, en bij Richtlijn 89/608/EEG van de Raad van 21 november 1989 betreffende wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de Lid-Staten en samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie, met het oog op de juiste toepassing van de veterinaire en zoötechnische wetgeving⁽⁵⁾;

Overwegende dat de eigenaars of houders voor de dieren op hun bedrijf een register moeten bijhouden; dat personen die betrokken zijn bij de handel in dieren, een register moet bijhouden betreffende hun transacties; dat de bevoegde autoriteit deze gegevens moet kunnen inzien wanneer zij daarom verzoekt;

(3) PB nr. L 144 van 2.6.1981, blz. 1.

(4) PB nr. L 90 van 2.4.1987, blz. 3.

(5) PB nr. L 351 van 2.12.1989, blz. 34.

Overwegende dat, ten einde verplaatsingen van dieren snel en doeltreffend te kunnen natrekken, de dieren moeten worden geïdentificeerd door middel van een merkteken en bij elke verplaatsing steeds vergezeld moeten gaan van een document; dat de vorm en de inhoud van het merkteken en, voor zover geen ander communautair document vereist is, van het document, moeten worden vastgesteld voor de gehele Gemeenschap;

Overwegende dat afwijkingen van de eisen inzake merktekens en documenten moeten worden mogelijk gemaakt voor dieren die rechtstreeks van een landbouwbedrijf naar een slachthuis worden gebracht; dat deze dieren evenwel in elk geval op zodanige wijze moeten worden geïdentificeerd dat het landbouwbedrijf van oorsprong kan worden opgespoord;

Overwegende dat, wanneer het merkteken van dieren verloren is of onleesbaar is geworden, onder toezicht van de bevoegde autoriteit een nieuw merkteken moet worden aangebracht;

Overwegende dat deze verordening niets afdoet aan de specifieke eisen die zijn vastgesteld in Beschikking 89/153/EEG van de Commissie van 13 februari 1989 inzake het verband tussen monsters voor onderzoek op residuen en de betrokken dieren en bedrijven van oorsprong⁽⁶⁾ of aan de uitvoeringsbepalingen die zijn vastgesteld op grond van Richtlijn 91/496/EEG;

Overwegende dat moet worden voorzien in een beheerscomitéprocedure voor de vaststelling van eventuele uitvoeringsbepalingen en voor de aanvulling of wijziging van de bijlagen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

(6) PB nr. L 59 van 2.3.1989, blz. 33.

Artikel 1

Bij deze verordening worden de minimumvoorschriften vastgesteld voor de identificatie en registratie van dieren.

Deze verordening geldt onverminderd Beschikking 89/153/EEG en de uitvoeringsbepalingen die zijn vastgesteld op grond van Richtlijn 91/496/EEG.

Artikel 2

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder

- a) bedrijf : een inrichting waar dieren worden gehouden of verblijven;
- b) landbouwbedrijf : een inrichting, andere dan een handelaarsstal of een markt, waar de in punt c) bedoelde dieren normaliter worden gehouden;
- c) dier : een op een bedrijf gehouden rund, schaap, geit, varken of gekweekt hert;
- d) eigenaar of houder : een natuurlijke persoon of rechtspersoon die eigenaar is van de dieren of die de dieren verzorgt, al dan niet om er financieel voordeel mee te verwerven;
- e) bevoegde autoriteit : coördinerende openbare autoriteit als bedoeld in artikel 3, of elke autoriteit waaraan deze haar taken heeft gedelegeerd op grond van deze verordening;
- f) verplaatsing : het verplaatsen van een dier tussen bedrijven.

Artikel 3

Elke Lid-Staat wijst een coördinerende openbare autoriteit aan die wordt belast met de toepassing van deze verordening, en stelt de andere Lid-Staten en de Commissie in kennis van de identiteit van deze autoriteit. Deze autoriteit ziet erop toe dat de inspectiediensten van de Commissie en van de eigen Lid-Staat, die bevoegd zijn voor veterinaire en zoötechnische aangelegenheden of voor de uitvoering van communautaire steunregelingen, inzage krijgen van alle informatie met betrekking tot deze verordening.

Artikel 4

1. Elke bevoegde autoriteit houdt een lijst bij van alle bedrijven op haar grondgebied.
2. Elke eigenaar of houder van een bedrijf houdt een permanent register bij van alle dieren op zijn bedrijf en stelt dat register te allen tijde ter beschikking van de bevoegde autoriteit, indien deze daarom verzoekt.
3. In het register wordt aantekening gehouden van alle verplaatsingen van dieren van en naar het bedrijf en van elke geboorte en alle sterfte van dieren op het bedrijf, en van de datum waarop een en ander heeft plaatsgevonden.

Artikel 5

1. Onverminderd het bepaalde in lid 3 wordt een dier, voordat het het bedrijf waarop het is geboren, verlaat, geïdentificeerd door middel van een merkteken dat aan de in bijlage A vastgestelde eisen voldoet.
2. Het merkteken bevat een alfanumerieke code die door de bevoegde autoriteit wordt toegewezen en die het bedrijf identificeert.

3. Voor runderen moet met de alfanumerieke code als bedoeld in lid 2 bovendien elk individueel dier worden geïdentificeerd. Het merkteken wordt aangebracht voordat het dier veertien dagen oud is, en in elk geval voordat het dier het bedrijf verlaat waar het is geboren. De aan een bedrijf toegewezen codes worden gebruikt in de volgorde van de nummers.
4. Een merkteken mag niet zonder toestemming van de bevoegde autoriteit worden verwijderd. Wanneer een merkteken verloren is of onleesbaar is geworden, wordt onmiddellijk door of onder toezicht van de bevoegde autoriteit een nieuw merkteken aangebracht dat voldoet aan het bepaalde in dit artikel. De eigenaar of houder noteert dit nieuwe merkteken in het in artikel 4, lid 2, bedoelde register.
5. Een uit een derde land ingevoerd dier krijgt binnen veertien dagen na aankomst op het bedrijf van bestemming een merkteken overeenkomstig dit artikel, tenzij dat bedrijf een slachthuis is.
6. Eventuele eisen voor permanente individuele identificatie van bepaalde andere diersoorten dan runderen kunnen worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 10.

Artikel 6

1. Bij elke verplaatsing moet het dier zijn geïdentificeerd met een merkteken overeenkomstig artikel 5, en moet het vergezeld gaan van een ingevuld verplaatsingsdocument overeenkomstig het bepaalde in bijlage B. Dat verplaatsingsdocument is evenwel niet nodig wanneer de dieren vergezeld gaan van een certificaat of een ander document op grond van andere communautaire wetgeving op veterinaire of zoötechnisch gebied.
2. Het verplaatsingsdocument wordt door de eigenaar of de houder van de dieren op het bedrijf van bestemming bewaard gedurende ten minste twaalf maanden na de datum van aankomst van het dier.

Artikel 7

De bevoegde openbare autoriteit kan afwijkingen toestaan van het bepaalde in artikel 5, lid 1, - behalve voor runderen - en in artikel 6, ten aanzien van dieren die rechtstreeks van een landbouwbedrijf naar een slachthuis worden gebracht, zonder via een ander bedrijf te passeren, indien het landbouwbedrijf en het slachthuis gelegen zijn in het ressort van dezelfde bevoegde autoriteit. In dergelijke gevallen ziet zij erop toe dat de dieren zo worden geïdentificeerd dat het landbouwbedrijf van oorsprong snel kan worden opgespoord.

Artikel 8

Elke eigenaar of houder, en elke persoon die bij het vervoer, het in de handel brengen of het slachten van dieren is betrokken, is ertoe gehouden de bevoegde autoriteit desgevraagd alle inlichtingen te verstrekken betreffende het houden of het verplaatsen van dieren waarvan zij eigenaar zijn geweest, die zij hebben gehouden, vervoerd, in de handel gebracht of geslacht, en gedetailleerde informatie terzake te verstrekken.

Artikel 9

1. Bepalingen ter uitvoering van deze verordening kunnen worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 10.
2. De bijlagen kunnen worden aangevuld of gewijzigd volgens de procedure van artikel 10.

Artikel 10

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij Besluit 68/361/EEG⁽⁷⁾ ingestelde Permanent veterinaire comité, hierna het "Comité" genoemd.
2. In de gevallen waarin de in dit artikel omschreven procedure moet worden gevolgd, gelden de volgende regels :

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan bepalen naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij stemming in het Comité worden de stemmen van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

De Commissie stelt de maatregelen vast die onmiddellijk van toepassing zijn. Indien deze maatregelen evenwel niet in overeenstemming zijn met het advies dat het Comité heeft uitgebracht, worden zij onverwijld door de Commissie ter kennis van de Raad gebracht. In dat geval kan de Commissie de toepassing van de maatregelen waartoe zij heeft besloten voor ten hoogste één maand na deze kennisgeving uitstellen.

De Raad kan binnen de in de voorgaande alinea genoemde termijn met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen een andersluidend besluit nemen.

(7) PB nr. L 255 van 18.10.1968, blz. 23.

Artikel 11

De Lid-Staten treffen de nodige specifieke maatregelen om elke overtreding van deze verordening te bestraffen.

Artikel 12

Deze verordening treedt in werking op de dertigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 1993.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad,
De Voorzitter

BIJLAGE A

Eisen waaraan de merktekens moeten voldoen

Een merkteken dient ten minste aan de volgende eisen te voldoen :

1. Het moet een oormerk of een tattooage zijn.
2. Het mag niet kunnen worden vervalst, het moet gemakkelijk te lezen zijn en het mag slechts één keer kunnen worden gebruikt.
3. Het moet van zodanige kwaliteit zijn dat het op duurzame wijze bij het dier kan worden aangebracht en dat het onder normale omstandigheden het hele leven van het dier meegaat en leesbaar blijft.
4. Het mag niet schadelijk zijn voor het dier.
5. De eerste letter van het merkteken geldt als identificatie van de Lid-Staat, op de volgende wijze :

- B België
- D Denemarken
- E Ierland
- F Frankrijk
- G Duitsland
- H Griekenland
- I Italië
- L Luxemburg
- N Nederland
- P Portugal
- S Spanje
- U Verenigd Koninkrijk

BIJLAGE B

Eisen ten aanzien van het verplaatsingsdocument

Een verplaatsingsdocument dient ten minste de volgende gegevens te bevatten :

1. In voorkomend geval, het volledige identificatienummer op het merkteken.
2. Het adres van vertrek en de naam en het adres van de eigenaar of de houder van de dieren.
3. Het adres van bestemming en de naam en het adres van de eigenaar of de houder van de dieren.
4. De naam en het adres van de vervoerder.
5. Het registratienummer van het vervoermiddel.
6. De datum van vervoer.

DOCUMENTEN

NL

03

Catalogusnummer : CB-CO-92-165-NL-C

ISBN 92-77-43257-8
